

ת"פ 26415/06/17 - מדינת ישראל נגד אדוניה פנטה

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 26415-06-17 מדינת ישראל נ' פנטה

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אדוניה פנטה

החלטה

1. בפני בקשה מטעם המבקש להורות למשיבה להעמיד לעיונה רשום פלילי ומשמעתי כולל מבדים של השוטרי יניב בן יוסף - עד התביעה 7 (כמופיע בכתב האישום), וכן העתק כתב אשום וחומר חקירה בקשר עם תיק שהוגש כנגד העד ב 31.12.20 בגין עבירות מירמה, מתן עדות כוזבת והפרת אימונים, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982.

2. הבקשה הוגשה לאחר שעדי התביעה סיימו להעיד, ולאחר שהמאשימה סירבה להיענות לבקשת ב"כ הנאשם לבטל את האישום כנגדו אף שטענה כי קיימת "בעיית מהימנות קשה" בעדויות עדי התביעה.

ב"כ הנאשם הגישה את הבקשה לאחר פרסום בתקשורת לפיו ביום **31.12.2020** פורסמה **ידיעה בתקשורת** ולפיה, הוגש כתב אישום כנגד עד התביעה מר יניב בן יוסף (להלן: "העד") בגין עבירות, מרמה והפרת אמונים, שבוצעו **לכאורה** על ידו בשנת 2017 בשל תיעוד כוזב.

3. ב"כ הנאשם טענה כי שעה שהמאשימה תבקש לבסס עמדתה על סמך עדות השוטרים ובניהם העד, ההגנה תבקש לקעקע את מהימנותם, ולפיכך בקשה לקבל את רישומו הפלילי של העד וזאת לאחר שלטענתה נתגלו סתירות בין הדברים שכתב בדוח הפעולה לבין עדותו בפועל והמופיע בגל המשטרתי.

ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה, כי הבקשה נועדה לממש את זכות הנאשם להליך הוגן וכן לסייע לבית המשפט להגיע לחקר האמת, לדידה עיון בחומרים המבוקשים, רלוונטיים להגנת הנאשם ועל מנת שתוכח חפותו.

לבקשת המבקש צורפה תגובת המאשימה בכתב (נספח ג' לבקשה) לפנייתה טרם הגשת הבקשה לבית המשפט ממנה עולה, כי המאשימה מתנגדת לבקשה.

בנוסף, הוגשה תגובת המאשימה לבקשה ביום 11.01.2021.

4. המאשימה בתגובתה בכתב ובעל פה חוזרת על התנגדותה לבקשה.

המאשימה טוענת, כי קבלת החומרים המבוקשים תגרום לפגיעה בלתי סבירה ובלתי מידתית בפרטיות העד ובזכויות היסוד, שלא לצורך, והיא גורסת כי במקרה דנן זכויות העד גוברות.

המאשימה ציינה כי עדותו של העד איננה עומדת בלב המחלוקת, מעורבותו בתיק מינורית ובחינת מהימנותו תבחן בידי בית המשפט שכן כל טענות ההגנה לעניין הסתירות, שעולות מעדותו יכול ויועלו על ידי ההגנה במסגרת הסיכומים ואלה תוכרענה על ידי בית המשפט.

המאשימה הודיעה כי בקשת המבקש למח"ש הועברה לשמיעת עמדתה בעניין בשים לב, כי התיק בעניין העד טרם קיבל מספר הליך בבית המשפט. נכון למועד הגשת הבקשה.

המאשימה לא מתנגדת שהעד יוזמן שנית לבית המשפט לקירה נגדית נוספת אם ב" הנאשם תבחר.

5. על רקע המחלוקת הצדדים זומנו לדיון והצדדים השלימו טענותיהם בעל פה .

במועד הדיון 18.3.21 - לא היה בידי המשיבה החומר המבוקש חוץ מהעתק כתב האישום .

לאחר שבית המשפט שמע את טיעוני הצדדים, ניתנה החלטה, כי על המשיבה להעביר לעיון בית המשפט את החומר המבוקש עד ליום 8.4.21 על מנת שבית המשפט יבחן את שאלת הרלוונטיות ויכריע בבקשה.

רק ביום 26.4.21 הועברו מסמכים למזכירות בית המשפט (שעה שבית המשפט נעדר).

נציג המאשימה הביע התנצלות בכתב על השיהוי בהעברת החומר וציין כי בשל השיהוי הוא הועבר ישירות לבית המשפט מבלי שהתביעה הספיקה לעיין בחומר .

המזכירות העבירה את המסמכים ללשכה, בית המשפט בחן את טענות הצדדים בכתב ובע"פ ועיין במסמכים.

עיון במסמכים וברשימת חומר חקירה מתיק מח"ש 4471-20 מלמד, כי לבית המשפט לבית המשפט לא הועברו כל המסמכים לעיון . אין התאמה בין רשימת חומר חקירה שביומן לבין המסמכים, חלק מהחסר נוגע '**למסמכים פנימיים**' , **סיכום תיק חקירה, סיכומי ביניים, סיכום ראיות, שאינם בבחינת " חומר חקירה "** [עיין : בש"פ 1628/18 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.18); ע"ח (באר שבע) 36471-12-16 רפאלוב נ' מדינת ישראל (6.6.17) ; בש"פ 7008/97 מדינת ישראל נ' הורוביץ (7.12.97); בש"פ 4285/97 מדינת ישראל נ' מרדכי אופנהיים (10.9.97); בש"פ 62/02 מדינת ישראל נ' נרקיס (31.1.02).

עם זאת, **לא הועבר רישום פלילי , או משמעותי ואין התייחסות לרשימת מבדים, אם קיימת או הודעה על העדר רישום.**

התנהלות המשטרה לא נהירה ולא מסייעת לבית המשפט לקדם את ההליך.

ראוי היה כי המאשימה תעבור על הרשימה והמסמכים טרם העברתם לבית המשפט , ומתייחסת במפורש לסיבת החסר.

על אף האמור, בית המשפט עיין בקפידה במסמכים וירד לשורש הענין בנוגע לאישום, המיוחס לעד על בסיס המסמכים שהוצגו, על כן תינתן החלטה חלקית והחלטה משלימה תינתן לאחר קבלת החומר החסר.

דין והכרעה

6. עיין יכול שיתקיים לפי סעיפים 74 לחסד"פ או 108 לחסד"פ או לפי מסלול מינהלי.

סעיף 74 (א) לחוק סדר הדין הפלילי המתייחס לזכות העיון בחומר חקירה קובע כדלקמן:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו ..., לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו".

סעיף 108 לחסד"פ המהווה מסלול נוסף לעיון בחומר ורלוונטי לענינו קובע :

" בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

בענינו המסגרת הנורמטיבית היא סעיף 108 לחסד"פ.

סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, כמו סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, עוסק בהליכים שלאחר הגשת כתב אישום, בעוד שבקשה לפי סעיף 74 תוגש לפני הוכחות ותתייחס לחומר שבליבת המחלוקת, בקשה לפי 108 תוגש בדרך כלל לאחר תחילת הוכחות ואינה מתייחסת רק לחומר שהוא בליבת המחלוקת. זו לא אבחנה חותכת אבל מאפיינת.

על הגישות בפסיקה לגבי המסלולים לבקשה לעיון בחומר חקירה עמד בית המשפט העליון במספר פסקי דין [עיין: בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נגד ליאל שיינר (סכום הגישות) ;

בשפ 8815/15 נור סעד נ מדינת ישראל (דן בית המשפט העליון בסמכות כשעל החומר יש חיסיון , עתירה לקבלת גיליון הרישום הפלילי של המתלונן, לרבות רשימת תיקי מב"ד ורשימת תיקים סגורים. כן התבקש **תיקו הרפואי, הסוציאלי והפסיכיאטרי של המתלונן**. נקבעה עדיפות לסעיף 108 לחסד"פ); עעמ 2398/08 מדינת ישראל נגד אליצור סגל ; עעמ 2668/15 מדינת ישראל - משרד המשפטים נ' פרופ' הלל וייס ; בבג"ץ 4922/19 **אפרים נוה ואח' נ' מדינת ישראל** (9.11.2019) פורשה הלכתווייס ונדון היחס בין מסלול הגילוי לפי סעיפים 74 ו-108 לחסד"פ למסלול לפי חוק חופש המידע.].

כאשר נאשם פונה בבקשת גילוי בהליך הפלילי לעולם עליו לצלוח את מבחן הרלבנטיות.

מהו חומר חקירה -

7. למונח **חומר חקירה פרשנות רחבה**, שיכלול "כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעה הנפרשת במהלך האישום" (בש"פ 9322/99 **מסארווה נ' מדינת ישראל** (6.2.2000)), "גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום" (בג"צ 233/85 **אל הוזייל נ' משטרת ישראל** (6.11.185)). (להלן: "פרשת אלהוזייל").

8. **עם זאת אין המדובר בפרשנות נטולת גבולות:**

"אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר החקירה" ראיות שהרלוונטיות שלהן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית...**תקוה ספקולטיבית** של ההגנה, שימצא אולי בתיק מסוים חומר כלשהו שיעזור לה לנגח בו את המשטרה או את התביעה הינו ניסיון לעשות מה שקרי **FISHING EXPEDITION** אלה בוודאי **אינם מצדיקים מתן צו** להכללת תיק כזה בתוך חומר חקירה" (**פרשת אלהוזייל**).

9. "אין די בתקווה כי בתיק מסוים ימצא חומר, שעשוי להועיל לסנגוריה כדי להביא אותו התיק בגדר "חומר חקירה" (בש"פ 2632/00 פלוני נ' מדינת ישראל, (15.6.2000)).

10. "סקרנות לשמה, רצון להשיג חומר לתכליות ריקות "להגנת הנאשם" ונכונות לצאת ל- "מסעי ציד" שמא ימצא דבר שיסייע להגנה - אין די בהם" (בש"פ 1372/96 ח"כ אריה דרעי ואח' נ' מדינת ישראל, (17.3.1996)).

11. השאלה מהו חומר חקירה תיקבע על פי מבחן הרלוונטיות, בהתאם למבחני השכל הישר וניסיון החיים (עיין: בש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נ' ליאל שיינר** (23.1.2014); בש"פ 10283/09 **אליק לדר נ' מדינת ישראל** (19.01.10); בש"פ 7064/08 **מדינת ישראל נ' ברקו** (13.8.2009); בש"פ 5425/01 **יאסין אל חאק נ. מדינת ישראל** (5.8.2001)).

איזון עם אינטרסים מנוגדים

12. ככל שהחומר המבוקש יצלח את מבחן הרלוונטיות, יש לבחון אם החומר המבוקש נהנה מחסיון או שקיימים אינטרסים מוגנים אחרים (כגון פרטיותם של קרובי העבירה או עדים אחרים במשפט), שאינטרס הגילוי של המבקש ניגף בפניהם.

"על בית המשפט לערוך איזון בין אינטרס הנאשם לבין החסיון/האינטרס המוגן. ככל שהזיקה בין טיב החומר לבין השאלות שבמחלוקת במשפט רופפות יותר, כך עולה משקל הפגיעה הצפויה בזכויותיהם של צדדים שלישיים או בערכים שלציבור יש אינטרס בהם... קו הגבול בין השלבים אינו חד, ויש ביניהם יחסי גומלין, בבחינת "מקבילית כוחות". ככל שזיקת החומר להגנת הנאשם ולעניין הנדון היא שולית וגבולית, ומנגד, יש אינטרסים

כבדי משקל כנגד חשיפת החומר, הדבר עשוי להשליך על נכונותו של בית המשפט להגדיר את החומר, מלכתחילה, כ"חומר חקירה", ולהיפך, "... [עיין: בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שיינר (23.1.2014)].

13. בהתחשב ב "מבחן הרלוונטיות" תוך שימוש ב"מבחן השכל הישר", בנסיבות הבקשה שבפני מצאתי כי נכון להיענות באופן חלקי לבקשה:

א. חומר החקירה בתיק מח"ש אינו חומר רלוונטי לאישום הפלילי שנאסף על-ידי המשטרה במהלך החקירה בתיק שבכותרת (עניין מסארוה, 381).

ב. אמנם בתיק מח"ש יש לכאורה סתירה בין המתועד בכתב בהודעת נחקר, לבין התייעוד היוזאלי שנעשה בעת החקירה וניתן לצפות בו להשוות לתמליל, ואולם אין בחומר החקירה, שבתיק המח"ש כדי להשליך על ליבת המחלוקת בתיק שבכותרת .

ג. בענייננו העד לא חקר את הנאשם , העד אינו עד יחיד ואינו עד מכריע.

העד ערך דוח פעולה במועד הארוע- 13.8.2016 .

העד שימש כסייר ביום הארוע והגיב לקריאה ממוקד 100 .

הארוע נפתח ב שעה 14:35 , העד הגיע למקום מגורי המתלוננת , דוח הפעולה נחתם בשעה 15:45 .

ד. ביום 2.6.20 הוגש דוח הפעולה בהסכמה, כתחליף לעדות ראשית (ת7) והעד נחקר חקירה נגדית צולבת ע"י ב"כ הנאשם .

ככל שהוכחו סתירות בעדות העד בין אם בין המפורט בדוח הפעולה לבין עדותו בבית המשפט או לתוכן המופיע בגל , ב"כ הנאשם תוכל להתייחס אליהן בסיכומיה לצורך קביעת מימצאי מהימנות.

ה. עם זאת באשר לכתב האישום הרי שתוכנו פורסם וכך התוודעה ב"כ הנאשם לחלק מתוכנו. על כן והגם שלעד עומדת חזקת החפות, הרי שבנסיבות הקונקרטיות של הפרסום וטיבו, ובשים לב לשאלת המהימנות הנדרשת להכרעה לרבות הצורך לאזן בין האינטרס של הגנת הפרטיות לבין זכותו של נאשם להליך הוגן מאשרת עיון בלבד בכתב האישום לצורך ההליך הנוכחי .

באשר לרישום פלילי או משמעתי או תיקי מב"ד של עד התביעה

14. בבש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 7.2.2007) (להלן: עניין בניזרי) נקבע כי גיליון המרשם הפלילי הינו חומר חקירה בעל מאפיינים מיוחדים שחלות עליו שתי מערכות של חוקים: חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981 וכן סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. לפי כל אחד משני המסלולים בית המשפט הוא שצריך להכריע בסוגיה מקום שמתעוררת מחלוקת, ולשם כך עליו לבדוק את גיליונות המרשם שבהם מדובר ולהעמידם במבחן של רלוונטיות ותועלת פוטנציאלית להגנת הנאשם.

כאמור לעיל לא הוצג בפני בית המשפט מידע על רישום כלשהו או העדרו וכל עוד לא יובהר לבית המשפט אם קיים רישום וכל עוד בית המשפט לא יעיין ברישום , לא יוכל להכריע בחלק זה של הבקשה.

על המאשימה להעביר לעיון בית המשפט רישום פלילי, משמעותי ומב"דים, אם קיים, וזאת תוך 15 ימים, כדי שבית המשפט יוכל לבחון את הרלוונטיות ולהשלים את ההחלטה.

אם לא קיים רישום על המאשימה לציין זאת בפני בית המשפט, שאלת ההוצאות תיבחן בהמשך, ללא קשר עם תוצאת ההליך.

סיכום של דבר.

15. בשלב זה אני נעתרת לבקשה באופן חלקי: המשיבה תעמיד לעיונו של ב"כ המבקש את כתב האישום מתיק מח"ש. הבקשה לעיון לגבי יתר מסמכי החקירה בתיק מח"ש נדחית. הבקשה לענין יתר המסמכים - הרישומים פלילי, משמעותי, מבדים - אם קיימים תוכרע לאחר קבלת המסמכים ע"י המשטרה, לעיון.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"א אייר תשפ"א, 03 מאי 2021, בהעדר הצדדים.